

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 154/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 14/01 a postupom Krajského súdu v Prešove v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 44/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júla 2007 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 44/2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom konania na strane navrhovateľa - odvolateľa, ktorý napadol rozhodnutie Okresného súdu Bardejov.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa *„Rozsudok pod sp. zn. 8 Co 44/2006, ktorým moje odvolanie neuznal a mnou napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v plnom rozsahu potvrdil. ... Tak napr. nepravdou je to, že ja som vraj svoje tvrdenia podľa súdu v tomto spore ničím nepodložil, pretože ja som mu už prv predložil hĺbkovú analýzu platenia nájomného... . V tejto kauze pred Ústavným súdom SR je treba podľa mňa skúmať v konkrétnej podobe, či k porušeniu mnou označených základných a ľudských práv nedošlo v nasledovnom: ...*

- *odopretie mi práva byť osobne prítomným na odvolacom súde a pri vyhlásení konečného rozsudku, ...*
- *nevypočutím mojej manželky v tomto konaní, ktoré súd spája s bezpodielovým spoluvlastníctvom ...“*

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby vo veci rozhodol následovným nálezom:

„1./ Vyslovuje , že základné a ľudské práva I. K. K. v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 1C 14/01

a./ flagrantným porušením zákonnosti, ktoré vyústilo do svojvôle a nezákonných i neústavných a v súhrne nespravodlivých rozsudkov Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8C 44/06, zo dňa 19.IV.07 a Okresného súdu v Bardejove pod č. k. 1C 14/01, zo dňa 6.VI. 06, postupom a konaním týchto súdov je v rozpore s ods. 1/, čl. 46 Ústavy SR a ods. 1/, čl. 6 Dohovoru, hlavne preto, že nebola sťažovateľovi daná odpoveď na jeho hlavný argument a dôkaz, ktorým dôvodil a operoval na súdoch počas celého konania, a to na hĺbkovú analýzu o platení nájomného odo dňa 1.XI.1991, ktorá bola pre vynesenie zákonných rozsudkov rozhodujúca a na ktorú sa zo strany vecou zaoberajúcich všeobecných súdov vyžadovala v tejto kauze

špecifická odpoveď;

b./ nevyporiadaním sa jeho závažnou námietkou a požiadavkou na plnohodnotné dovolanie pred Najvyšším súdom SR odvolacím Krajským súdom v Prešove v jeho rozsudku sp. zn. 8C 44/06, zo dňa 19. IV.07, týmto súdom podľa ods. 1/, čl.46 Ústavy SR a ods. 1/, čl. 6Dohovoru porušené boli

c./neumožnením mu byť osobne prítomným na súdnom pojednávaní pred odvolacím súdom a pri vyhlásení konečného rozsudku dňa 19. IV.07 pre porušenie procesných podmienok konania týmto súdom v zmysle ods. 2/, čl. 48 Ústavy aj nevypočutím jeho manželky v tomto spore.

2./Priznáva I. K. K. spravodlivé fin. zadostučinenie vo výške 150 tis. Sk /slovom stopäťdesiatšesťtisíc korún sl./, ktoré sú mu povinné spoločne a nerozdielne Okr. súd vo Bardejove v sume 50 tis. Sk a Kr. súd v Prešove v sume 100 tis. Sk uhradiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

3./ Ukladá Kr. súdu v Prešove a Okr. súdu vo Svidníku spoločne a nerozdielne uhradiť trovy tohto súdneho konania na označený účet práv. zástupcu sťažovateľa do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodn. “.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podanie zo 16. júla 2007 označené ako „*Návrh na ...*“ ústavný súd nepovažuje za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je daná v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecným súdom nie sú

zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve (I. ÚS 225/03).

Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie jeho označených základných práv rozsudkom krajského súdu vydaného v konaní pod sp. zn. 8 Co 44/2006 (proti ktorému bolo inak prípustné dovolanie z dôvodov uvedených v tejto sťažnosti), v danej veci nebola vylúčená právomoc všeobecných súdov.

Sťažovateľ sa teda ochrany svojich práv mal domáhať v dovolacom konaní (§ 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku) pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Najvyšší súd bol teda súdom, ktorý by bol rozhodoval o ochrane práv a slobôd sťažovateľa, porušenie ktorých namietal v sťažnosti podanej ústavnému súdu.

Právomoc najvyššieho súdu preskúmať rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu, vylučuje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k rozhodnutiu krajského súdu v tejto veci. Aj v prípade zamietnutia dovolania sťažovateľa (podľa § 243b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) by vzhľadom na právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy do úvahy prichádzalo len preskúmanie zlučiteľnosti účinkov výkonu právomoci najvyššieho súdu s označenými článkami ústavy v súvislosti s jeho rozhodnutím o dovolaní (obdobne III. ÚS 123/04).

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto ju odmietol ako neprípustnú.

Vzhľadom na zjavne bezúspešné uplatňovanie ochrany základného práva prostredníctvom tejto sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími nedostatkami podania vrátane otázky právneho zastúpenia sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007